

Dialogo 1: Huilen

A: Heb je gehuild?

B: Helemaal niet.

A: O.

Stilte

B: Niets aan de hand hoor.

A: Ik dacht het even.

B: Verkouden, meer niet.

A: Heb je dat wel vaker?

B: Ik ben wel vaker verkouden.

A: Dat je moet huilen.

B: Ik huil niet.

A: Je hebt wel gehuild.

B: Nee.

A: Waarom verstop je het?

B: Ik verstop niets.

A: Voor mij hoef je niets te verbergen.

B: Oké.

A: Dus je hebt gehuild.

B: Hooguit een paar minuutjes.

A: Dat vind ik vervelend voor je.

B: Dat hoeft nou ook weer niet, ik ben geen janker!

A: Ik wil gewoon dat je gelukkig bent.

B: Ben ik ook.

A: Echt?

B: Meestal wel.

A: Net niet.

B: Wil je me de volgende keer bellen als jij een keer huilt? Dan kan ik je troosten.

A: Dat lijkt me wel wat.

B: Mooi.

A: En bel jij mij dan als jij weer huilt?

B: Prima.

A: Als ik per ongeluk niet opneem, ben ik zelf aan het huilen.

B: Eh... snap ik.

A: Maar als ik dan klaar ben, bel ik je terug.

B: Afgesproken.

A: Goed.

B: Mooi.

A: Deal.

Dialogo 2: Tempo

A: Moet je zo hard lopen?

B: Dit is mijn natuurlijke tempo. Jij hebt jouw tempo, ik het mijne. Ik wacht toch op je?

A: Dan heb ik liever dat je mij een voorsprong geeft.

B: Als je dat wil.

A: Als het jou niks uitmaakt.

B: Ik loop het liefst voorop.

B loopt door.

A: We hebben niks bij ons.

B: Jij loopt spontaan weg.

A: Zelfs geen water en ik heb nu al dorst. Zelfs geen lucifers.

B haalt een aansteker tevoorschijn, knipt hem aan.

A: Zal ik hem bij me houden?

B: Waarom? Ik kan heus wel op een aansteker passen.

A: Jij bent verstrooid

B: In de huiskamer, maar niet in de natuur.

A: Besef je hoe belangrijk die aansteker is?

B: We zijn in de beschaafde wereld. In het eerste de beste dorp is een hotel.

A: Waar slapen we vannacht?

B: In een greppel, of bij een boer in het hooi.

A: Ja dag, dat doe ik niet. Ik krijg ook honger.

B: Dan gaan we toch terug?

A: Nooit.

B: Dan gaan we verder.

B loopt weg.

A: Je zou me een voorsprong geven.

Dialogo 3: Vriend(in)

A: Nog één?

B: Ja.

Hoezo?

A: Ik vraag het maar.

B: Wat?

A: Want je bent wel wat...

B: Vind je?

A: Ja.

Jij was altijd heel slank.

B: En nu niet meer?

A: Nee.

Zegt niemand daar iets van?

B: Tot nu toe niet.

A: Mijn vriend zei namelijk net tegen mij.

Over jou:

Vroeger vond ik haar nog wel...

Maar nu...

B: Zei hij dat?

A: Ja.

Over jou.

Het viel mij eerst niet zo op,

Maar toen hij dat zei,

Zag ik het ook.

Ik vind dat je het wel kunt hebben.

B: Hebben?

A: Ja.

Het staat je goed.

Eindelijk eens iemand die er trots op is.

Het brengt natuurlijk ook een hoop gezelligheid mee.

B: Gezellig?

A: Heid.

Dat is heel bijzonder.

Nog één?

B: Nee, dankje.